

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلَّمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِبَ الْفِتْنَةَ وَلَمَنْ ابْتُلِيَ فَصَبَرَ فَوَاهَا.

İMTİHANIN ADI: FİTNE

Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “**Sizden sadece zulmedenlerle sınırlı kalmayacak fitneden sakının. Ve bilin ki, Allah’ın cezası oldukça şiddetlidir.**”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: “**Süpheşiz bahtiyar kimse, fitnelerden uzak kalandır. Bir musibete uğradığında sabredendir. Yazıklar olsun fitneye sebebiyet verenlere ve destek olanlara!**”²

Aziz Müminler!

Kerim Kitabımızda farklı anlamlarda kullanılan fitne kelimesi aynı zamanda “imtihan” anlamına gelir. Kimi zaman canımızla imtihan oluruz. Kimi zaman sahip olduğumuz ve nice emeklerle biriktirdiğimiz malımız ve mülkümüzle imtihan oluruz. Kimi zaman göz aydınlığı evladımızla imtihan oluruz. Kimi zaman yüzümüzü güldüren bir sevincin adıdır imtihan. Kimi zaman başımıza gelen bir musibettir imtihan.

Kardeşlerim!

Kimi zaman da imtihanımız, türlü huzursuzluklara, karışıklıklara sebep olan fitne karşısındaki tutumumuzdur. Yüce Rabbimiz, fitnenin öldürmekten daha kötü, daha korkunç olduğunu belirtir. Peki fitne neden bir insanı öldürmekten daha kötü ve korkunç olarak takdim ediliyor bizlere? Çünkü fitne, kin ve husumete sebep olur. Kardeşliğimizi ve birliğimizi sarsar, gücümüzü zayıflatır. Fert ve toplumların güne ve yarına dair umudunu yerle bir eder.

Fitne, insanların onurlarını, şeref ve haysiyetlerini zedeler. Fitneye iştigal etmek zihni kirletir, gönlü kirletir, dili kirletir. Fesat peşinde koşan ve insanları birbirine düşürmek için çalışanlar, sadece şeytanın amacını kolaylaştırırlar. Benliğindeki fitne duygusu, kişinin yalnız kendisini değil, aynı zamanda toplumu ve hatta insanlık ailesini tarumar eder. İşte bu nedendir ki, Yüce Rabbimiz ve Peygamber Efendimiz, fitneyi değil, ıslahı; çatışmayı değil, kaynaşmayı esas almamız hususunda bizleri sıkça uyarır. Kerim Kitabımız, fitne çıkararak huzursuzluk ve kargaşaya neden olanların ahirette ağır bir cezaya çarptırılacaklarını bildirir.³

Kardeşlerim!

Tarih, fitnenin sebep olduğu nice yıkımlara, nice kıyımlara, nice karanlık dönemlere şahit olmuştur. Geçmişte yaşanan kavgaların, savaşların, katliamların birçoğunun temelinde fitne vardır. Biz de geçmişte türlü fitnelere maruz kaldık, türlü fitnelere imtihan edildik.

Bugün de ülke olarak, millet olarak en ağır imtihanlardan geçiyoruz. Birlik beraberliğimize kast eden ve bizi birbirimize düşürmek isteyenlerce fitne ateşi her geçen gün bütün şiddetiyle körükleniyor. Pek çok kardeşimiz ve masum insan, fitnenin sebep olduğu hain saldırılarla, vicdan ve insafını kaybetmişlerin sınır tanımayan vahşetleriyle can veriyor. Cehaletten kaynaklanan taassupla, birtakım mihrakların yönlendirmesiyle her türlü şiddet ve cinayeti meşru gören bir anlayış, kalbimize bir hançer gibi günden güne saplanıyor.

Diğer yandan hiçbir ahlaki değer ve sınır tanımaksızın ortaya atılan ve aslı astarı olmayan ithamlarla diller kirletiliyor, zihinler ve gönüller bulandırılıyor. Fitne ve huzursuzluklara sebep olunuyor. Görsel ve sosyal medyada asılsız söz ve töhmetlerle nice masum insanın onur ve haysiyeti, izzet ve şerefi ölçsüzce dile dolanıyor. Oysa en büyük fitnelere biri, bir insanın onur ve haysiyetine kast etmek değil midir? En büyük zulümlerden biri, dili zehirli bir ok haline getirerek nazargâh-ı ilahî olan kalpleri yaralamak değil midir?

Kardeşlerim!

Bizler, geçmişten günümüze her zorluğu, her imtihanı Rabbimizin emirlerine, Peygamberimizin öğütlerine riayet ederek geçtik. Fitne, fesat, kaos ve desiseleri basiretle, ferasetle hep birlikte aştık. Gönülleri bir, hüznün ve kederleri bir, gayeleri bir kardeşler olduk. Öyleyse geliniz, bugün de millet olarak bizi kuşatan, yarınlarımızı tehdit eden fitne ve güçlükleri aşabilmek için rahmet, adalet, hak ve hakikat dini İslam’a sımsıkı sarılalım. Hep birlikte fitne ateşini söndürmenin yollarını arayalım. Bizi birbirimize düşürmeye yönelik tuzak ve komplolara, içimizden ve dışımızdan beslenen fitne uzantılarına karşı uyanık olalım. Farklıklarımızı bir eksiklik, ayrılık ve çatışma nedeni değil, bir zenginlik vesilesi olarak görelim. Kardeşliğimizi, birlik ve beraberliğimizi her türlü aidiyet ve çıkarın üstünde tutalım. Önyargılardan sıyrılarak birbirimizin izzet, onur ve haysiyetini saygın, muhterem ve mükerrem görelim. Allah’a, Peygambere, ahlaki değerlere gönül vermiş müminler olarak fitne ve fesadın değil, ıslahın öncüsü olalım. Boş, asılsız, aslına vakıf olmadığımız, fitneye sebep olan dedikodu ve töhmetin peşinde koşarak ömrümüzü ve zamanımızı israf etmeyelim. Elimizle, dilimizle, hâsılı bütün bir bedenimizle bir gün mutlaka hesaba çekileceğimizi unutmayalım.

Hutbemi şu dua ile bitirmek istiyorum:

Ya Rabbi! Fitnenin esiri olmuş zihin ve gönle sahip olmaktan sana sığınırız. Dillerimizi fitne ateşini tetiklemekten, gönüllerimizi, gözlerimizi, kulaklarımızı hak ve hakikate karşı kör ve sağır kesilmekten muhafaza eyle! Bize kudret ver; haysiyetin ayaklar altına alınmasına müsaade etmeyelim. Bize gayret ver; aramıza öfke, kin ve nefret tohumları ekmek isteyenlere fırsat vermeyelim. Bize vahdet ver; bir olalım, birlik olalım.

Rabbimiz! Milletimizi ve İslam âlemini her türlü fitne ve musibetten muhafaza eyle! Bizleri tevhit üzere sabit kıl!

¹ Enfâl, 8/25.

² Ebû Dâvûd, Fiten ve Melâhim, 2.

³ Bürûc, 85/10.